

későbbiekben a magyar irodalom-, illetve a filozófiatörténet felé fordult, de Dante életművének a kutatása mindig érdeklődési körükben maradt. Az ezredforduló körüli évektől pedig meghatározóvá vált, amit monográfiáik, tanulmányok sokasága mutat.

Koltay-Kastner professzor nyugdíjba vonulása (1968) után az ELTE docense, a Dantéval szintén elmélyülten foglalkozó *Monarchia*-fordító, Sallay Géza vette át kétszer is rövid időre a tanszék irányítását. Ő folytatta a középkori irodalom oktatását, amelynek középpontjában a szövegelemzés állt. Ez a filológiai szemlélet jelen maradt az említett Fogarasi professzor boccaccioi hagyományra visszavezethető *lectura Dantis*ain is.

A tanszék vezetését 1989 januárjában e sorok írója vette át, aki heti négy órában (2 előadás és 2 *lectura*) kezdte el tanítani Dantét, részben az Összehasonlító Irodalomtudományi Tanszék világirodalmi képzése során szerzett tapasztalatai alapján. Monográfiái, olasz, angol és német nyelven megjelent tanulmányai mellett a veronai egyetem professzoraival együttműködve kiadta az ELTE könyvtárában található, 1340–1354 között másolt Dante-kódex fakszimiléjét, amely a *Commedia* egyik legrégebb fennmaradt szövegváltozatát tartalmazza. Dante a PhD-képzés főszereplőjévé vált: Mátyus Norbert, Draskóczy Eszter, Ótott Noémi, Süli Tünde disszertációja jelenti ennek eredményességét.

A KÉPMUTATÓK 6.

Dante: Isteni színjáték, Pokol, 23. ének (A földhöz szögezettek)